

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 02/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 13

Hòa Thượng dạy chúng ta rằng tu hành cần phải tự chính mình nỗ lực, chính mình không ngừng kiểm điểm lại bản thân. Nếu có người nhắc nhở cho mình, mình nhận ra và quay đầu thì đó là sự may mắn, là duyên tốt của bản thân. Nếu không có người nhắc nhở khiến bản thân cứ lầm đường lạc lối đến hết cuộc đời thì đó là một sự uổng phí.

Trong số các hành giả tu hành niệm Phật, nhiều người đang ở trạng thái như vậy. Họ sai mà không biết là sai đến khi nhận ra thì không còn đủ thời gian để cải đổi. Có người hỏi Hòa Thượng là làm thế nào để đủ tiêu chuẩn được đi bên cạnh Ngài tu tập? Ngài trả lời là người đi theo Ngài không có thành tựu mà người làm theo Ngài mới có thành tựu. Có lần Ngài nói: *“Tôi nghe người ta nói rằng những người xung quanh tôi đều đã trở thành La sát”*. Quả thật những vị hộ pháp này đã không tìm được sự tức giận vì nhiều người có những hành động bỏ nhào, chen lấn để mong được đứng gần, chụp hình hay nắm tay Hòa Thượng.

Chúng ta nghe lời dạy của Hòa Thượng thì nỗ lực y giáo phụng hành, làm theo một cách triệt để không hề chen lấn vọng tưởng của mình. Chúng ta hãy tự quán sát xem trong quá trình thực hành lời dạy của Phật, của Hòa Thượng, của Thánh Hiền, chúng ta có bị rơi vào trạng thái tự cho là mình đúng và lời của các Ngài là lạc hậu, lỗi thời hay không? Rõ ràng những lời dạy gia giáo truyền đạt từ Thầy sang trò là cách thức giáo dục từ đời Phật Thích Ca Mâu Ni đến nay mà không hề có sự sáng tác. Phật nói rằng Ngài chỉ nói lại những gì 7 đời chư Phật đã nói còn Khổng Lão Phu Tử nói rằng: *“Thuật nhi bất tác”*. Đây chính là truyền thừa gia giáo.

Câu hỏi thứ nhất trong bài học hôm nay có người hỏi Hòa Thượng là: *“Trong nhà chúng con thường hay thấy có hai bóng đen. Vậy chúng con phải làm như thế nào?”* Hòa Thượng trả lời rằng: ***“Gặp phải trường hợp này, trong nhà tốt nhất nên thờ cúng Phật Bồ Tát, mỗi ngày sớm tối thắp hương tụng Kinh, niệm Phật. Nếu bóng đen này là oán thân trái chủ thì họ sẽ được huân tập Phật pháp, họ không tổn hại bạn. Nếu họ đến để làm tăng thượng duyên cho bạn thì họ sẽ hộ trì việc tu hành của bạn. Cho nên không cần khắc ý ghi nhớ trong lòng. Chúng ta nên y theo Phật pháp mà làm thì tốt”***.

Ngay như khu vực mà tôi đang ở, người trong nhà thì không thấy nhưng bất cứ người nào đến đây cũng đều thấy bóng dáng xơ tóc ghê rợn. Vậy tại sao có người thấy

và có người lại không thấy? Là do không có duyên hoặc không phải là oan gia trái chủ của nhau nên không thấy. Trong nhà chúng ta mà thờ Phật, Bồ Tát, thờ ông bà, thì thường rất âm áp, nếu không thì rất lạnh lẽo.

Câu hỏi thứ hai: *“Con mỗi ngày niệm Phật, định khóa là 30.000 câu Phật hiệu. Nếu trong ngày làm không xong định khóa thì ngày hôm sau nhất định phải bổ sung. Người bên cạnh nói rằng làm như vậy là quá chấp trước. Con kiên trì như vậy có đúng pháp hay không?”* Người mà nói chấp trước thì phải xem công phu người này như thế nào? Phải chăng họ ngay đến thời khóa công phu cũng không có, vẫn là lười biếng? Phải chăng ngày ngày họ chỉ giỏi việc đi bàn chuyện thị phi tốt xấu của người khác? Cho nên chúng ta nghe ai nói thì phải có sự chọn lựa, hãy nghe người thật tu thật học.

Hòa Thượng trả lời rằng: ***“Nhất định là đúng như pháp. Một ngày 30.000 câu Phật hiệu là tiêu chuẩn rất tốt. Chúng ta có thể kiên trì chính mình định ra thời khóa nhưng khi bắt đầu thì không nên định ra quá nhiều. Về sau, dần dần tăng lên, như vậy chính là tinh tấn. Người sơ học, mỗi ngày định cho mình 10.000 câu Phật hiệu là tốt. Nếu như không thể thì niệm 5000 câu cũng rất tốt, ngày ngày không gián đoạn. Niệm được một thời gian thuần thục thì thân tâm sẽ rất tự tại, an vui. Nếu có thời gian thì phải tăng thêm, nhất định không thoái lui.”***

Nếu chúng ta không định ra thời khóa thì chính mình sẽ chệnh mảng. Một ngày chín lần, mỗi lần 10 câu mà chúng ta còn làm không đúng thời điểm khởi niệm, vẫn còn quên. Đây là chỗ kém khuyết của chúng ta, cho nên, chúng ta phải điều chỉnh chỗ này. Bản thân tôi có định ra thời khóa lạy Phật với số lượng đều đặn mà ngày nào cũng thực hiện đầy đủ.

Câu hỏi thứ ba: *“Bình thường con không thích tiếp xúc với người. Có người làm nhiều loạn thời khóa của con thì con sinh phiền não”*. Hòa Thượng nói rằng: ***“Có người gây phiền não thời khóa công phu của bạn thì bạn phải từ bi một chút, bạn hãy tha thứ cho họ, không nên sinh phiền não. Chúng ta nên tìm cách tránh đi, không để ảnh hưởng đến công phu của mình.”*** Sống ở thế gian muốn mọi điều thuận ý vừa lòng với mình là điều rất khó, chín người mười ý. Bản thân tôi rất may mắn, từ rất lâu rồi, tôi đã ở tách biệt với chốn thị phi, không bị người khác làm nhiều loạn. Đó là cách chúng ta bảo vệ tâm yếu mềm của mình, luôn là *“tức cảnh thì sanh tình”*.

Cảnh nào sanh phiền não thì chúng ta nên tránh. Tuy nhiên, hằng ngày, chúng ta còn làm việc, còn tiếp khách và phải đối nhân xử thế tiếp vật. Do đó chúng ta phải tự rèn luyện bản thân, đừng để mình tự sanh khởi phiền não vì nếu không giữ gìn, phiền não sẽ gói đầu nhau, hết phiền não này đến phiền não khác.

Hòa Thượng bốn ba trên khắp thế giới, tiếp xúc nhiều người nhưng khi xong việc Ngài lại tìm về chốn tịch tĩnh. Khi Ngài ở Hồng Công, Ngài sống trên núi, ở khu vực tách biệt. Những người được phân công hộ trì cho Ngài được dặn là không nên nói

chuyện hay hỏi Ngài điều gì và khi Ngài hỏi thì mới được trả lời. Một bậc đại tu hành như Ngài mà còn biết xa lánh các duyên không để nhiều loạn tâm thanh tịnh của mình. Chúng ta có tâm mong manh dễ vỡ, gặp nghịch cảnh thì phiền não, gặp thuận cảnh thì vui mừng cho nên tốt nhất chúng ta nên tránh duyên. Đó là những duyên làm chúng ta tăng thêm “*danh vọng lợi dưỡng*” và hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Làm được như thế chính là biết hộ pháp cho chính mình.

Câu hỏi thứ tư: “*Làm thế nào để con có thể trì niệm được nước Đại Bi?*” Hòa Thượng trả lời rằng: “***Nước Đại Bi phải có tâm Đại Bi. Nếu không có tâm Đại Từ Bi mà mỗi ngày bạn niệm Chú Đại Bi thì cũng không có cảm ứng gì. Đây là hữu khẩu vô tâm nên nước Đại Bi làm sao có cảm ứng!***”. Hằng ngày, trong cuộc sống mà chúng ta có tâm Đại Từ Bi thì sẽ tạo ra một nguồn năng lượng lan tỏa đến mọi người xung quanh. Làm bất cứ việc gì chúng ta phải có tâm chân thành, thanh tịnh mới có cảm ứng.

Câu hỏi thứ năm: “*Thưa Hòa Thượng, mỗi ngày buổi sáng con niệm 5000 câu thánh hiệu Quán Thế Âm Bồ Tát, buổi chiều con niệm 30.000 câu Phật hiệu A Di Đà Phật. Như vậy có phải là không chuyên tâm không? Mỗi ngày con có cần tụng thêm một bộ Kinh Vô Lượng Thọ nữa hay không?*”

Hòa Thượng trả lời rằng: “***Sáng sớm niệm Quán Thế Âm Bồ Tát, buổi tối niệm A Di Đà Phật cũng xem là chuyên tu còn việc có nên tụng Kinh nữa hay không thì phải xem thời gian của chính bạn. Nếu có thời gian tụng Kinh thì việc tụng Kinh là dễ rõ lý, để duy trì tín niệm của mình.***” Chúng ta lưu ý cách dùng từ của Hòa Thượng. Ngài nói rằng “*cũng xem là chuyên tu*”. Cách nói này là tùy thuận theo chúng sanh. Nếu có người hỏi Hòa Thượng rằng nên hành trì thế nào cho tốt thì chắc chắn Ngài sẽ nói: “*Hãy niệm một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng*”.

Trong khi giảng Kinh Vô Lượng Thọ, Hòa Thượng từng nói: “*Bạn có đủ can đảm để suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?*” Hòa Thượng Hải Hiền là minh chứng cho điều này bởi vì Ngài không biết chữ, 92 năm chỉ niệm một câu “***A Di Đà Phật***”. Ngài không tụng Kinh hay làm pháp sự đạo tràng nhưng thành tựu của Ngài là tự tại vắng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi.

Câu hỏi thứ sáu: “*Người xuất gia làm thế nào để tu hành pháp môn Tịnh Độ?*” Hòa Thượng trả lời rằng: “***Người xuất gia ở nơi đạo tràng thì nhất định phải tùy chúng. Nếu chúng ta tu riêng một pháp nào đó thì đây là phá hoại đạo tràng. Nếu sự tu hành của chúng ta không cùng chung với đại chúng thì chúng ta phải tìm đến đạo tràng phù hợp với mình. Nhất định không làm nhiều loạn***”.

Thế gian có câu “*Nhập gia tùy tục, nhập giang tùy khúc*” – bước vào nhà người khác thì mình phải theo thói quen của gia đình họ chứ không phải mình sống theo thói quen của mình. Nếu không cùng chung quan điểm tu hành, không tìm được đạo tràng phù hợp thì có thể cất một am tranh tự tu. Không chỉ trong tu hành mà trong mọi mặt

đời sống, chúng ta không nên tạo ra sự khác biệt, gây chướng ngại cho người khác, mình đến đâu thì mình nên tùy thuận chỗ đó. Việc này chúng ta phải đặc biệt chú ý. Chúng ta đừng cho rằng việc làm của mình là đúng, của người ta là sai. Có tư tưởng này thì dù cho mình đúng cũng thành sai rồi.

Bài học hôm nay chúng ta cần lưu ý câu hỏi của một đồng tu nói về việc trong nhà họ có bóng đen thì câu trả lời của Hòa Thượng là nên tập trung và đề khởi tinh thần trong chánh niệm. Chánh niệm chính là niệm Phật. Nếu chúng ta nghe ai đó nói họ gặp hoàn cảnh này thì mình có thể khuyên họ như lời Hòa Thượng chỉ dạy. Người gặp phải tình cảnh Ma mãnh thường là người có tinh thần bạc nhược, tâm hồn nhỏ bé, bủn xỉn, luôn chệnh mảng còn người có tinh thần luôn phấn chấn, có tâm chánh đại quang minh, sẵn sàng bao dung và cho đi thì họ không bao giờ gặp phải hoàn cảnh này.

Hòa Thượng nói rằng người có tâm Ma nên gặp Ma, bị Ma dựa. Tâm Ma là gì? Là ngược với tâm “*Chân Thành, Thanh Tịch, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*”, luôn là không chân thành, bị nhiễm ô, mê mờ và xấu ác. Thế gian có câu: “*Son ăn tùy mặt, Ma bắt tùy người*” – Ma cũng phải xem mặt người mới đụng tới chứ không phải tùy tiện. Chúng ta có thân, có sự tự chủ mà lại đi sợ Ma. Ma là thân trung âm, không tự chủ, luôn bị nghiệp xô đẩy cho nên Ma sợ người chứ sao có chuyện người sợ Ma. Người luôn chánh đại quang minh, tinh thần phấn chấn thì không sợ Ma cũng không bị Ma ám./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!